

БІЛГОВІСТ

PL ISSN 1427-1370

Місячник Української Католицької Церкви в Польщі
№ 9 (69) Рік VI

вересень 1996 р.

Папа Іван Павло II посвячує корони на ікону Ярославської Богородиці «Милосердя Двері».

Ватикан. 400-ліття Берестейської унії

Торжество торжеств

Святкування ювілею 400-ліття з'єднання з Римським Престолом у Ватикані розпочалися у суботу, 6 липня. У Молебні до Пресвятої Богородиці, який відправлено у Базиліці св. Петра, поруч Папи взяли участь Кардинал Мирослав Іван Любачівський та єпископи нашої діаспори.

Під час Літургії Папа відзначив заангажування Католицької Церкви та Апостольської Столиці у долі єдності християн світу. «Не можемо зазнати спокою – сказав – як довго розподіл, по існуванню поміж нами від віків, не дадуть місля єдності всіх охрестилих». Іван Павло II вручив акт номінації новому Варшавсько-Перемиському митрополигові для вірих греко-католицького обряду у Польщі архієпископові Іванові Мартинку.

Пригадуючи історичний факт Берестейської унії, Папа наз'язав до хрещення Київської Русі, події, яка «дала початок цій великій культурі, яка, допоміжноюкою раніше існуючі елементи та поєднуючись з візантійською традицією, набрала скільких характеру як у віднесенні до культури русинів так і білорусів та Українців».

На торжество до Апостольської Столиці, крім Благенішого Мирослава Любачівського, прибуло понад 40 греко-католицьких архієпископів та єпископів з України, Білорусі та Лісосторі.

Після Молебні Папа разом з кардиналами та єпископами молився перед мощами мученика св. Йосафата Кунцевича. Його тлінні останки переховуються у Ватиканській базиліці від 1963 р.

«Милосердя двері відкрий нам благословенна Богородиця»

У сяйві сонячного проміння

«Таке буває тільки раз у житті. Шо я побачила і пережила – цього мені ніхто вже не віобере. Вже можу вмирати зі спокійною душою» – слова однієї з підлітків жінок, що прибули до Ярослава на торжество коронації чудотворної ікони «Милосердя Двері», випадково зачуті на майдані, глибоко запали мені у пам'ять. Прості, але від душі, короткі, але як же насичені змістом.

Ярослав, місто над Сяном, одне з багатьох у країні, навіть не надто велике, але сама згадка про яке викликає трептіт неодного українського серця, що своє літинство і молодість пов'язало з ним. У Ярославі здобували освіту чищені покоління нашої молоді, тут розвивалося релігійне та культурне життя, тут, живучи на рідних землях, наше предки навіть у гадах

Проповідь Святішого Отця з нагоди Ювілею 400-річчя Берестейської унії
(Неділя, 7 липня 1996)

Слава Ісусу Христу!

1. „Ut unum sint“ – «Щоб усі були одні»

Сьогодні у цій Ватиканській базиліці наново зустрічають слова відроднього вецирного Богоструніння. Тут, у п'ому місті, чотириста років тому представники Київської Митрополії зустрінулись з єпископом Риму, папою Клементом VIII. Прибувши до Петрової Столиці, вони 23 грудня 1595 року висловили бажання своєї Церкви з'єднатися з Римом. Вони були впевнені у тому, що таким чином відповідають діянню Святого Духа, який не переставав закликати до єдності християнські Церкви, що вже були роз'єднані.

В особливий спосіб вони усвідомлювали, що діють згідно з рішеннями Флорентійського собору, принятими у 1439 році. Зрештою, вони були сильно сподікувані великою ревністю, висловленою словами молитви Ісуса Христа у святиці Тайної Вечері, яку припадає Святіліс сьогоднішньої Літургії. Напередодні своїх страждань Ісус Христос благав Отця за своїх учнів. Не тільки за тих, які були з Ним у той час, але й за тих, які

(Закінчення на 2 сторінці)

«Нехай Вам Господь Бог благословить!»
(слова Папи Івана Павла II до прочан)

1 липня група прочан виїхала з Кошаліна до Риму. Метою була участь у святкуваннях 400-ліття Берестейської та 350-ліття Ужгородської унії. Імператором цього війду був о. парох Володимир Пирчак, який зібрав очін з Колобжега, Щецина, Битова а навіть з Канади. У здісленні проплі доломогли отцю пароху: о. декан Йосафат Осипанко та с. Августина. Завдяки nim почачни мали змогу по дорозі брати участь у богослужіннях, спільно молитися та співати церковних пісень.

По дорозі до Вічного Міста мали ми наподу відійти чимало пікавих міст, церков, пам'яток культури тощо. У Вроцлаві могли ми побачити напівцеркву і взяти участь у Літургії, яку відслужили о. митрат Петро Крик та о. декан Йосафат Осипанко.

Першу ліч провели ми в монастирі Отців Редемптористів у Бардо. Райком взяли участь у Службі Божій відправлений напідні, а описи відібрали ми в напрямку Відня.

(Закінчення на 2 сторінці)

3. не мали, що післявоєнне лихоліття багатох у країні, навіть не надто велике, але сама згадка про яке викликає трептіт неодного українського серця, що своє літинство і молодість пов'язало з ним. У Ярославі здобували освіту чищені покоління нашої молоді, тут розвивалося релігійне та культурне життя, тут, живучи на рідних землях, наше предки навіть у гадах

Довершили торжество святкування 400-ліття Берестейської церковної коронації чудотворної ікони «Милосердя Двері», яка, з участю Митрополита, владик, духовенства, монашества та числено прибулих бірж відбулася 18 серпня ч. р. у Ярославі.

Проповідь Святішого Отця з нагоди Ювілею 400-річчя Берестейської унії

(Закінчення з 1 сторінки)

У майбутньому увірують в Його (див. Ів. 17,20-21). Христос молився за всіх своїх учнів, за Церкву всіх часів і всіх поколінь: «*Отече, вчини, щоб „усі були єдині. Як ти, Отече, в мені, я в Тобі, щоб вони були в нас об'єднані ... чибо вони були звернені в єдності, щоб світ заслужив, що Ти мене послав та й полюбив їх, як полюбив мене*» (Ів. 17,21-23).

Які зворушили слова після Христової молитви за єдність усіх своїх учнів, усіх свідків віри! Отож, не дивно, що ці слова протягом сторіч зворушували сердя християн усіх поколінь, особливо тоді, коли треба було захищати або відновлювати єдність. Одним із таких моментів, без сумніву, був той, який сьогодні відзначаємо що цією Святою Літургією. Він увійшов до історії під назвою Берестейської унії, бо саме у Бересті 9 жовтня 1596 року булиratифковані рішення, прийняті представниками Київської Митрополії під час їхньої місії в Римі.

2. „Unitatis redintegratio“ - «Відновлення єдності»

Цими словами починається Декрет II Ватиканського собору про скуменізм. Читасмо там: «... Гостподь єків, який муро і докоготрепливо звернув заму Своїї благодаті щодо нас, гріхів, остаточними часами потаб щедріше вилікути на роз'єданах між собою християн духа покаяння і бажання єдності. І я благодати запоручила пасхальною лодей в усіх частинах світу, серед яких також і нашіх роз'єданах братів. За діяннями благодаті Святого Духа, викик рух, стягованій на відновлення єдності всіх християн, який дебаж більше розповсюджується. У цьому русі до єдності, який називато екуменічним, беруть участь ти, що призывають Трійчного Бога і співідувати віру в Ісуса, Господа і Спасителя, і не тільки кожен зокрема, але також

і об'єднані у спільноті, в яких вони почули Євангеліє і які кожен називає своєю і Божою Церквою. Однак, може вісти, хоч і по-різному, прагнуть однієї і єдиної Божої Церкви, яка була в настраві вселенського і посолатого до всього світу, щоб самі навернувшись до Євангелія і, таким чином, осигнувши спасіння на славу Божжу» (Ч.1).

Ці слова належать Соборові наших часів, однак, ми віревем, що «Гостподь віків» дав напіхнення лійовим особам тієї події, що стала частиною історії тому, яку ми називамо Берестейською унією, не зважаючи на історичні обежнення пов'язані з нею. У цій події дійсно мова йшла про **unitatis redintegratio** - «відновлення єдності». Він підкам, дорогі Брати й Сестри, іплотично про те, щоб відновити ту єдність, брак якої вони віруючих - це Христовий дар і Його виразне бажання; вони знали, що Він заплатив за неї Своєю кров'ю і своїми стражданнями на хресті; знали, що єдність він зробив знаком Свого посланника: «*Щоб світ уєднував, (Отече), що Ти мене послав*» (Ів. 17,21). При укладенні Берестейської унії, без сумніву, найглибоко спонукою було саме це: **unitatis redintegratio** - «відновлення єдності». В цьому полягає основна причина, яка чотири сторіччя тому привела до цієї пасивної події.

І саме тому сьогодні ми зібрались у базиліці Святого Петра, щоб подякувати Гостполеві. Більше того, не перестаємо сподіватися, що під Унією, хоч і була частково, у непрямий спосіб вона зможе спричинитися до підтримки та оживлення задумів єдності, про які говорить П. Ватиканський собор.

3. Святий Апостол Павло пише: «*Благодаті вас ... поводить місце постійно покликання, яке ви отримали, в поєднані покори, лагодності і докоготрепливості, терплячи один одного в любові*» (Еф. 4,1-2). Приймімо ці слова, немов

би звернені до нас. Кожне з них набирає великого значення для нас, що сьогодні святкуємо четверте століття Берестейської унії. Немає сумніву у тому, що ця Унія повністю визначила вапе християнське покликання, дорогі Брати і Сестри, Сини і Дочки Української Греко-Католицької Церкви, яка тим Актом відновила свою єдність з Церквою Риму.

Апостол закликає нас усіх поводитися у спосіб, глиний цього покликання і, в той сам час, піклуватися, що напіх життя повинно відзначатися покорою та лагодиство, довготерпливістю і готовістю терпти одніх у любові. Що можуть означати ці слова у контексті нашого часу. Вони пригадують нам ту вимогу, згідно з якою ви дорогі вірні греко-католики, повинні відзначатися таким самим духом у відновленні як до наших братів православних, так і до наших братів

- католиків латинського обряду, запрошуючи їх віруючих. І дійсно, вони добре знали, що єдність між ними відчувається. Він залишив за бажанням, що вони знали, що Він заплатив за неї Своєю кров'ю і своїми стражданнями на хресті; знали, що єдність він зробив знаком Свого посланника: «*Щоб світ уєднував, (Отече), що Ти мене послав*» (Ів. 17,21). При

укладенні Берестейської унії, без сумніву, найглибоко спонукою було саме це: **unitatis redintegratio** - «відновлення єдності». В цьому полягає основна причина, яка чотири сторіччя тому привела до цієї пасивної події.

І саме тому сьогодні ми зібрались у базиліці Святого Петра, щоб подякувати Гостполеві. Більше того, не перестаємо сподіватися, що під Унією, хоч і була частково, у непрямий спосіб вона зможе спричинитися до підтримки та оживлення задумів єдності, про які говорить П. Ватиканський собор.

3. Святий Апостол Павло пише: «*Благодаті вас ... поводить місце постійно покликання, яке ви отримали, в поєднані покори, лагодності і докоготрепливості, терплячи один одного в любові*» (Еф. 4,1-2). Приймімо ці слова, немов

«Нехай Вам Господь Бог благословить»

(Закінчення з 1 сторінки)

У столиці Австрії оглянули ми центр, чудові пам'ятки архітектури, а особливо катедру св. Стефана. Дальша дорога вела через чудові країни Альпах каналом та 400 мостів. Мали ми змогу відвідати близьку св. Марка, побудовану і прикрашену у візантійському стилі. Бачили прекрасні палаці Дожів, побували і у гуті скла, щоб подивитися як постають чудові вазони, а описія у музеї скляних виробів.

Після підліту у курортному місті Єсоло далиша дорога довела нас до столиці Тоскані – Флорентії – відомого осередка культури і мистецтва. Мали ми змогу поливляти красу місцевої катедри, костелі св. Хреста, де спочивав Мікеланджело та інші визначні митці епохи Ренесансу. Бачили її славну галерею Уфізи, яка помішає картини всіх визначніших художників світу. Оглянути її забрало більше кілька днів. Бачили чудові палати та інші споруди.

Четвертого дня наша пропа описаніла у Римі. Тут на чотири доби замешкали ми у гарному готелі. Можна там було добре відпочинти після трудів дня. Слід ще згадати і про гастрольну кухню, іншу від нашої сперту на овочах і фруктах.

Рим привів нас чудовою погодою. І тут перед головними свяtkуваннями, кожну вільну хвилину присвячували ми пізнатанні пам'ятків архітектури Риму. Гостодарка із Ченстохової. Сильні враження викликали в нас пам'ятки древнього Риму – Форум Романум, Колії, Пантон, замок Святої Ангели, чистинні склони проекти Мікеланджела. Відвідали ми також чотири головні базиліки: Св. Петра у Ватикані, Св. Івана на Латерані, Св. Петра за мурами та Св. Богородиці. Як більшість прочан, побували ми також у Катакомбах. Там знаходяться могили перших християн-мучеників та місця, де збиралася вони на молитви, скривуючися перед переслідуваннями погані базиліми Рим уночі. Життя у ньому тоді насправді гude. На довіде зупинились біля фонтану Дітреві. Згодом подивилися Колізей, який щиро в світлах прожекторів неначе оживає.

Незабутне враження викликало у нас перебування у Ватиканському музеї. Перлина, яка притягає людей з цілого світу, є Секстинська каплиця. У ній через кілька літ розмальовував фрески Мікеланджело. Головна стіна зображене «Богоматері чистоти».

Змальоване життя Христя та Мойсея.

Привіт Блаженнішого Мирослава Івана Кардинала Любачівського під час святочного обіду

В Український Папський колегії св. Йосафата
7 липня 1996 р.

Ваш Еміненій Преосвященії Владики!

Відслуживши Божественну Літургію разом зі

Святішим Отцем у базилії св. Петра з нагоди 400-ліття нашої відновленої єдності з Римським Апостольським Престолом у Бересті, вітаю Вас з ієрархією УГКЦ та священиками. Слівали зведені хори з України та всі вірні.

Головні торжества – Божествenna Літургія в українському обряді проходили в неділю 7 липня о 9:00 в базиліці Св. Петра. Літургію відслужив Папа Іван Павло II разом з ієрархією УГКЦ в присутності парієвих, кардиналів, членів дипломатичного корпусу, священиків, монахів, українських та інших присвяченів, монахинь і монахів, українських та інших членів.

Під час Богослужіння Папа виголосив проповіль українською мовою. Після Літургії всі пречани взяли участь у спільній молитві на Ангел Господній, яка традиційно буває у кожну неділю на площі Св. Петра. Тут почали ми звернені до нас українською мовою слова привіту від Святого Отця.

На закінчення усіх торжеств мали ми зе нагоду виступати – прекрасного ювілейного концертного української церковної музики у виконанні зеленого 200-особового хору та камерного оркестру «Віртуози Львова». На концерт прибув також Святіший Отець. Колії, Пантон, замок Святої Ангели, чистинні склони проекти Мікеланджела. Відвідали ми також чотири головні базиліки: Св. Петра у Ватикані, Св. Івана на Латерані, Св. Петра за мурами та Св. Богородиці. Як більшість прочан, побували ми також у Катакомбах. Там знаходяться могили перших християн-мучеників та місця, де збиралася вони на молитви, скривуючися перед переслідуваннями погані базиліми Рим уночі. Життя у ньому тоді насправді гude. На довіде зупинились біля фонтану Дітреві. Згодом подивилися Колізей, який щиро в світлах прожекторів неначе оживає.

Незабутне враження викликало у нас перебування у Ватиканському музеї. Перлина, яка притягає людей з цілого світу, є Секстинська каплиця. У ній через кілька літ розмальовував фрески Мікеланджело. Головна стіна зображене «Богоматері чистоти».

(читав сп. Іван ХОМА)

Ольга Гришковян

ГОЛОДІ

МОЛОДІ

* *

«Сенсом моого життя є Бог»

Реколекції для дівчат в Горлиях

В днях від 22 до 27 липня в Горлиях у Сестер Василія проходили чергові реколекції для дівчат, які вів о. Дмитро Гарасим ЧСВВ. Було присутніх 32 дівчат з Ельблонжчини, Сувальщини, Зеленогорини, Ольштинчини та околиць Нового Санча. Особливо радісно ми вигадали дівчат з України, з міста Золочева. Дівчата приїхали, щоб почути про Боже Слово, про духове скріплення на дальше майбутнє, задуматися над сенсом життя та провести свій життєвий шлях у поєднанні з Богом, у цьому важкому для молодої людини сучасному житті.

Кожен день розпочинався Службою Божою і закінчувався спільними молитвами в каплиці. У групах учасники реколекцій працювали за спільнотними темами: «Секти, до яких вступає багато молодих людей», «Життя в родині — настанови на майбутнє», «Свобода особи», «Усе можливе, але не все корисне».

Окрім молитов і зустрічей відбули ми мандрівку в гори, де захоплювалися красою природи. напальованою Божою рукою. Усі молили-

ся в старовинних церквах, просачи Господнього благословення.

Реколекції закінчилися вечірньою молитвою, після якої було вогнище. Присутні смажили ковбасу, співали пісень та вивчали канони під акомпанемент гтари, на якій грала Івонка Ожубко.

Дівчата склали ширу поляку о. Дмитрові Гарасиму ЧСВВ за проведення пікавих реколекцій та Сестрам Василіянкам за їхню гостинність і теплоту.

А ось, які враження від реколекцій Наталії Калині з Золочева, про на Україні:

Своє перебування у Сестер Василія можу назвати відоцінком души і тіла. Ці реколекції в моему житті були першими, але вже можу сказати, що не останнimi. Ці настанови, які давані на майбутнє о. Дмитрові Гарасим ЧСВВ, були відповідно на питання, які часто поставали на мосму життєвому шляху.

Реколекції були дуже корисні. Для мене ніби видчинились двері в інший світ. Я відчула, що знайшла те, чого довгий час шукала. Зрозуміла, як душа моя прагне тільки наблизитися до Бога. Саме в монастирі Сестер Василія я зрозуміла, яке життя напе пікчем. Все матеріальне, яке я колись вважала цінним у житті, тепер в мої очах стало нічим. Тепер я любе знаю, що лише свої духовні надбання можна оцінити. Дуже часто поставали перед меною питання: Яка ціль моєго життя? Як маю жити? Завдяки реколекціям, які відбулися в Горлиях, я зрозуміла, що сенсом життя є сам Бог. Лише відчуваючи гармонію у поєднанні душі з Богом, можу сказати, що я підслівна. Де б я не була, з ким би не зустрічалася, я хочу, як Апостол, сіяти у людей своїх душах зерната Божої правди і добра.

Пропоную виши увазі віри, який мені дуже подобається:

Релігійний табір — САРЕПТА '96

ння молоді (Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży), яка, подібно як сарепти, перебувала у Команчі. Наша молодь зараз резентувала значну кількість релігійних пісень та канонів. Ми заликалиши також великою кількістю придуманих ігор. Помимо поганої погоди усі досконало бавилися.

Аtrakcіями табору були екскурсії і мандрівки по горах, з яких сарепти поверталися пізно вночі. Ми вже ломовилися через рік зустрітися знову у Команчі. Запрошую також Вас, молоді читачі, до участі в Сарепті та проведення незабутніх хвилин. Напевно не пожалєте.

с. Анна ЧСВВ

Великою несподіванкою цьогорічної «Сарепти» були відвідини владики Івана Мартиняка.

Крім сердечних розмов, Владика посвятив сарептианському кату та відправив Св. Літургію. Цьогорічна «Сарепта» була дуже вдалою і пікавою. І хоча протягом 2 тижнів у горах була дошова погода, все-таки усі учасники були дуже вдоволені.

Ми вже ломовилися через рік зустрітися знову у Команчі. Запрошую також Вас, молоді читачі, до участі в Сарепті та проведення незабутніх хвилин. Напевно не пожалєте.

Анна Мисіло

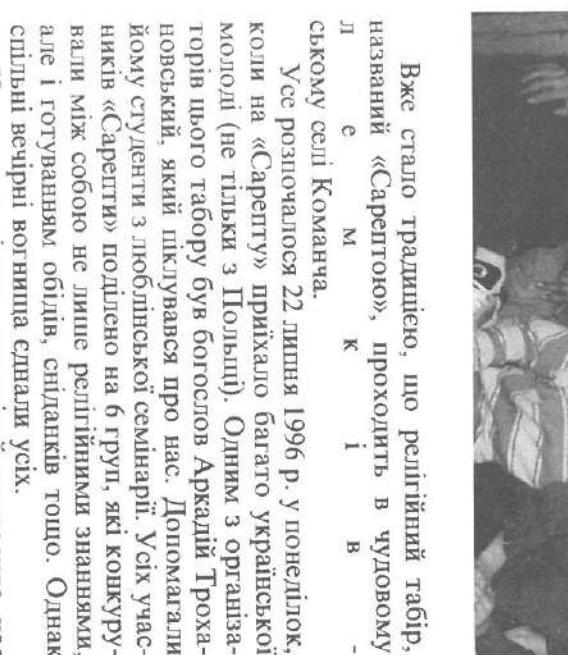
Участниці Сарепти у скансені в Смієчі.

Вже стало традицією, що релігійний табір, названий «Сарептою», проходить в чудовому місці села Команча.

Усе розпочалося 22 липня 1996 р. у понеділок, коли на «Сарепту» приїхало багато української молоді (не тільки з Польщі). Одним з організаторів цього табору був богослов Аркадій Трохановський, який проклавався про нас. Допомагали йому студенти з львівської семінарії. Усіх учасників «Сарепти» поділено на 6 груп, які конкурували між собою не лише релігійними знаннями, але і готованням обілів, сніданків тощо. Однак на одну з пікавих зустрічей запросила нас католицька група з Т.З.В. Католицького обєднання

жили ми Літургію, та екскурсія на Солину. Багато з нас вперше мало можливість купатися в Бєлзькому морі.

Однак головна мета Сарепти - це, перш за все, дискусії на релігійні теми, молитва та спроба розв'язувати проблеми, які має молодь. Кожна з груп проводила окремі дискусії на різних темах. Говорили ми про те, чим є для нас сповідь, як до неї приступати, велися розмови про ікону Господу. Ми могли поділитися також своїми клопотами. Деякі з нас знайшли собі приятелів, інші вдоволені тим, що могли комусь подати помічну руку.

Участниці Сарепти у скансені в Смієчі.

Раз пізньо ввечірною порою
Ісус до мене кликав в тиші.
І мовою сердечною святою
До втомленої промовляв душі.

Поглянь, як в небі пливуть ясні зорі,
Благословення.

Купається місяць у синій погі.
Відкінь журбу і всяке людське горе
Хай з неба рай до тебе промовляє.

Хай вічу правду, як зерно доріде,
Панемент гтара, на якій грала Івонка Ожубко.

Хай горем биту в світі душу бідну —
Небесна розкіш щастям отриме.

Бо я ж на те у світ прийшов нужденний,
Щоб віднайти, що згинуло було.

На Череп-Гору двигав хрест страждання,
На землю кинув я вогню багати,

Хай свят любов'ю спалхне.

Я вам високу гідність повертаю,
Ім'я я ваше в серці записав,

Тебе ж на те між подія поспіваю
Любові чар, щоб кожного проініав.

Зерно надії сій же безупину,
Я праць твоїх назначую путь,

Хай подіство змис з сердце зорину,
Бо чистка їх у вічному житті.

Слова оци несплисс з святого раю,
Іх мовив Цар, якого Царство є,

І я любові іншої не знаю —
Любові Христа — то ціль життю дає.

І тиха десь пливли у небі зорі,
І місяць сяйвом запивав поля,

А В'язень Серця Божої любові
До мого серця тихо промовляв.

с. Анна ЧСВВ

Участниці Сарепти у скансені в Смієчі.

Високопреосвященному Владиці Іванові МАРТИНЯКУ

Архієпископу-Миропоміїові Перемисько-Варшавському
Преосвященному Владислі Геодору МАЙКОВИЧУ

Всесвітлім Отцям, Преподобним Сестрам і всім Вірним Митрополії УГКЦ в Польщі

МИР У ГОСІДІ І НАШЕ АРХІЕЄСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

дочки українського народу 400-ліття вінчаної сінності між Церквою Київської Галицької Митрополії та Римським Апостольським Престолом, яка відбулася у Бересті 1596 р. З цієї нагоди вітановуємо що пам'ять окремими святкуваннями у різних нацих Спарах в Україні й на поселеннях.

підляє жодному сумніву, що це був переломовий момент у житті УГКЦ, внаслідок чого вона вийшла з підпілля, здобула волю, і почала часного росту і розквіту на рідких землях, як рівно ж і в Польщі. Тисяча років тому наші предки в хвилях Дніпра одержали святу Гайну Хрещення, стаючи тим способом «родом вибраним, царським свящістством, народом

Хто нас покликав з *тварини* у *свое дивне світло*» (1 Пт. 2,9). В короткому часі сповнилися пі слова св. Петра, бо Київ і вся Русь, сьогоднішня Україна, засяяла церквами, монастирями, культурою, книжним писанням та мистецтвом, дягчи тим величеський вклад для зросту духовності, науки та культури всього народу.

Та прийшли важкі часи упродовж віків історії, наступив розділ між Церквами, і чотирисічною років тому епископи Київської і Галицької Митрополій в особливий спосіб відчули поклик Христового заклику, «щоб усі були одні» (Ів. 17,21). Вони відновили єдність з Петровим наступником і всією Всеслов'янською Церк-

Радіємо нині з чудес...

Це слова пісні, якого п'єненжнини у храмі привіталі ікону Божої Матері «Милосерді Двері» в липні цього року. Відали її квітами і піснями діти, молодь і старші. Прозавали Ярославську Марію в Молебні, Богослужінні, Акафісті. Ікона мандрувала від села до села. Дівчата у вишитих сорочках почестивно перепаласяли собі Чулотовими іменами

в родині Ярмолів, в Пакошах – в панськства Шевчиків, в Журавлях – в панськства Головенчак, у Волі Вількіцькій вірні молилися в панськства Дробенка, в Глядах – у родини Пундів, в Стодольні – в сім'ї Буштиків а в Павлах – у Назарів. Мешканці Петровичі і Ружан молилися до Пресвятої Богородиці в церкві. В кожному селі правилася Служба Божа і Молебень. Вірні мали змогу приступити до Св. Таїни Покаяння і Свяного Причастя, простити собі всі провини і поснагатися у спільній молитві. Кожна хата була вщерь заповнена людьми. Крім молитов, вірні заносили Божій Матері чудові пісні. Особливо співали відомих пісень, а також вивчали нові. Гимном чування стали пісні «Милосердя Двері» та «Під Твою милість».

З ПЕННЕНЖНА ікона переїхала до Орнети. Це невелике містечко, якому виняткову увату придилює наш патріарх О. А. Маспей. Тут від року існує нова парафія, яка вже має свій храм і заангажовану, повну помисливств, зичливості і віддання спільноту. Цілорічні змагання оренти завершилися відвідинами чудотворної ікони. В багатьох очах було видно слівози радості. Ярославська ікона! З рідних сторін! В своїм храмі! В місті, де ніхто не сподівався, що буде створена парафія. А діти? А молодь? Сіх благато, не всі ще проснулися, але з птіном часу напевно буде їх більше.

Зен-пр-орицьким, письмом, а давала Анн, Олія, Марія, Емілія
Вірні з Орнети, подібно як інші, молилися, порукаючи
Після двох днів Ікону перевезено до Мілкова до пані
«невіднай», а опісля до Мінгайн – до родини Вигожих.
Після чування в цих місцевостях Ікона повернула до Орнети,
де відвідували її машканці Бажин і окопиць. Настав час
роціання Ярославської Матері. Молебень відправили О. С.
Чудотворна ікона «Милосердя Двері» залишила своїх
літій в єдності. Скрипила увірі, праця та любові всіх, які до
неї зверталися. В серці кожного відвідини Божої Матері
алишили велику силу, силу, якої так багато нам треба
щодених змаганнях, в труді життя, в дорозі до найбуг-
ового. Сипу, яка буде скрипіти, давати надію і радість.
іїдвидини ікони в парафіях закінчилися. Вірні численно
оіхали до Ярослава. де відбулася коронація Ікони «Мило-

Марія Буштика

ві Перемисько-Варшавському і Теодору Майковичу

всім вірним Митрополії УГКЦ в Польщі

ХИСРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

вок, так як це було за часів Володимирового Хрестення, коли Церква була одна і неподілена. Ця вільновленість, яка здійснилася у Бересті 400 років тому, я ступно підкореслив Святіший Отель Іван Павло I у своєму Посланні «Великий Дар Хрищення» - «*ні була спробаюна против никого. Вона була спробованоа дзб'ючання Церкви, яка б як на Сході, так і на Заході радіа тікю поюно і наявно єдинство, яка має свою корину в єдиній Вір та єдиному Христенії» (9.4).*

Після з'єднення наша Церква пережила період розкіту свого церковного устрою, що значно вплинуло на релігійне життя, формування духовенства та на духовне піднесення вірних. Та цей розкіт, як знов підкоресливе Свягіший Отець папа Іван Павло II у своєму Апостольському листі «Наближається день» від 12 листопада 1995 р., рівно супровождав драматичні непорозуміння та опорів, які в левній мірі привносять по сьогоднішній день. Жертвою тих протистоянь стала архієпископ Полоцький і Вітебський св. Йосафат Кунієвич, а відтак спідгають незаписані імена міжду мучеників та ісповідників, які пропили свою кров за святу єдність упродовж століть аж до наших днів, коли сини і дочки Української Греко-Католицької Церкви під проводом Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького і св. пам'яті Патріяра Йосифа Кардинала Сліпого, наших епископів та священиків-мучеників їх ісповідників, в часах недавнього безбожного панування.

Христос-Спаситель молився до свого Отця перед своїми страстями: «Щоб усі були одні, як ти, Отче!

Хіротонія віладе Теодором

12 липня 1996 р., у празник Верховних Апо-столів Петра і Павла, у Перемишлі обряд єпископських свячення о. митрата Теодора Майковича, єпископа-ординара новоствореної Вроцлавсько-Гданської спархії для греко-католицьків у Польщі. Головним святителем був архиєпископ Мирослав Марусин з Риму, секретар Конгрегації Східних Церков, митрополит Перемиської архиєпархії Іван Мартиняк та владика Юліян Гбур, Протоієрей Львівської архиєпархії. Колегію святилів доповняли владика-помічники з Франції Михайло Гриничин, а також апо-stольський пуній у Польщі архиєпископ Юзеф Ковалчик та митрополит Перемиської архиєпархії римо-католицького обряду Юзеф Міхалік. Були присутні також римо-католицькі єпископи з Польщі, між іншим, з Перемишля, Вроцлава, Лігнії, Ольштина, Ряшева. В обряді свячення взяли участь наші священники з обидвох спархій та польські священики на чолі з настоятелем Вишої Духовної семінарії у Люблюні. Саме у цій семінарії о. митрата Майкович в 80-тих роках був ректором наших богословів.

На це велике торжество до Перемишля прибуло чимало наших вірних з Польщі. Особливо з півночі Польщі – Вармії і Мазур, де в 60-тих і 70-тих роках отець Т. Майкович був душпастирем.

Наприкінці вroчиштостей в Архикatedральному соборі св. Івана Хрестителя в Перемишлі слово взял владика Юліян Гбур, який прочитав про вагомість створення нової Вроцлавсько-Гданської спархії для греко-католиків та значення побудови нових структур нашої Церкви в Польщі з їх безпосереднім юридичним віднесенням до Львівської архиєпархії.

Від імені Патріярха Мирослава Любачівського слово взял владика Юліян Гбур, який прочитав Церкви з нагоди створення нової Спархії поставлення о. Теодора Майковича в сан єпископа.

Свою глибоку відчіність і подяку всім присутнім і відсутнім виявив під кінець торжеств нововисвячений єпископ Т. Майкович. Він перш за все свої слова радості і подяки скерував до Божого Провидіння, а потім до тих, які супроводили

ов'якою відомою завжди, нині і повсякчас, і на вики

Дано у Львові при Архикатедральному соборі
св. Юра 20 липня 1996 р.

† Мирослав Іван Кардинал Любачівський
і Глава Української Греко-Католицької Церкви

M

Геодора Майковича

Під час святкового бенкету в латинській Духовній семінарії в Переяславі нового єпископа дни, коли став єпископом.

Міхалік та побажав меного здоров'я та великих успіхів у правлінні Спартаку. Дуже приемно, цікаво і змістово привігав владику Теодора про-

Чеслав Бартник, який у своєму глибокому слові пояснив це створення нової Єпархії для греко-католіків із Польщі, підкреслив важливий аспект відповідженості Папи Римського та

Родина, яка після смерті батька відійшла від церкви, відійшла і від свого підданого після чайну роль у процесі творення постулату і злагоди між конфесіями. Митрополит Іван Мартиняк зичив Владиславу багато сил у велінні єдності та

Син між Єпархіями.
Слід нагадати, що нова Єпархія нараховує 3 деканати, 20 священиків та 40 павофій. Новому

адміністративно-організаційну базу функціонування Єпархії.

卷之三

Любиму тебе, о Лоно! усім моїм серцем, розовім про всі чуда твої.

*її веселитися з-за тебе,
оспівуватиму ім'я твоє,
Всогодинні*

Hc 9.2-3

Наукові сесії у Ярославі

16-17 серпня 1996

16 серпня 1996 р. у програмі святкувань 400-ліття Берестейської унії та коронації Чудотворної ікони Богородиці «Милосердя Двері» у Ярославі відбулася наукова сесія на тему «Пресвята Богородиця в духовному житті Українців». На засіданні цієї сесії, яка проходила у приміщенні Міського Дому Культури при пл. Мікевича 5 і на яку зійшлися численно мешканці Ярослава, Надсяння та паломники зі штату Польщі, України, а навіть з дальних країн і держав, доповідачі з Krakova, Люблин, Перемишля та Ярослава виголосили сім доповідей. Під кінець сесії розвинулася оживлена лискуса, в якій взяли участь пільні слухачі й доповідачі.

Перемиський митрополит Іван Мартиняк представив свою доповідь про присутність Божої Матері у східній Літургії. Багато з цих елементів літургічного культу Богородиці в Україні має своє коріння в найдавнішій візантійській церковній традиції, дено прийшло до нашої Церкви після Берестейської унії під впливом латинської традиції. Почитання Божої Матері в літургійних текстах випадало без сумніву на появу її форми культу Богородиці в українській поезії протягом тисяч років, про що доповідав д-р Володимир Мокрій з Ягеллонського університету. Текста присутності Божої Матері в українській поезії від найдавніших часів жива, пов'язуватися вона з глибокого почитаного для жінки та матерів української культури. Скільки ж поетичні для Матері Божої у поезії Шевченка та багатьох інших наявіть сучасників українських поетів.

Д-р Роман Mazurkewich з Krakova доповів про теологічний сенс ікони Молінія (Десес) у східному християнстві. В іконах типу десеса залишається займає Марія, яка стоїть найближче до Пресвятої Троїці, почесною особливості українських церковних Богородиць (Марійських) пісень опрана Михайло Лесів, хрестив Месія Сина Божого. З цих фактів виникається окресленій Богомольським (теологічним) символічні смили, про що локально було сказане в доповіді. А відноситься також до українських ікон цього типу.

Мовні особливості українських церковних Богородиць (Марійських) пісень опрана Михайло Лесів, хрестив Месія Сина Божого. З цих фактів виникається окресленій Богомольським (теологічним) символічні смили, про що локально було сказане в доповіді. А відноситься також до українських ікон цього типу.

Не отяглилися ми ще з пережитого, побаченого та зачутого, коли товію щось потягло і тисячі зіниць піднеслися до неба. Ключ лєпек, немов чорно-бліскучий лісової лісостепу. На Тебе ми покладаємо своє надію, над духовенством, над шонько коронованою іконою. Трафунок, випадок це, чи може не вловні усвідомлений знак небесної благодаті. Не нам розсуджувати та злагодуватися, але очі бачили і серце вітуло. Лелека, часом називаний буском, у нашій культурі та фольклорі займає почесне місце – він приносить добру новину, юного кожного року навесні нетерпільно виглядаємо і поспішено зітхамо, коли наречії появиться наїв обрієм. Ярославські лелеки пролетіли... Сонячне вікно вкрилося тендітними барвами веселки.

Слово взяла Кардинал Сільвестрін: «Бажаю висловити радість з цього приводу, що можу сьогодні бути з вами, спонукуваний тим самою гарячкою любої до Пресвятої Діви. Маю велику честь передати особливий привіт від Святого Опія і всієї Римської Церкви. Святіший Отець Іван Павло II, будучи визначним сином цієї благородної землі, знає достеменно іносіть у середній радості турботи. Благословляє нас сердечко апостольським благословенням духовно спасаючими нашими святкуваннями. (...)

На закінченні Літургії бажаючі могли приступити до Святого Причастя. У тому часі напереді співали

жіську віру в її східному обряді. Було виступано тут у Ярославі п'ять доповідей.

Преосвящений архієпископ Іван Мартиняк, відкриваючи цю частину сесії, подав загальне історичне відомство, на якому відбувся акт з'єднання церков на Берестейському соборі 1596 року, притадав теологічне та

молитвоно-бажального (з граматичної точки зору: нацового) способів ділесів у реченнях, архайзми, церковні слововживаннями, полонізмами та діалектизмом і народно-пісенні мовні явища у мові постійних Богородицьких пісень.

Міг Ядвіга Стирина-Навроцька з Krakova представила у своїй доповіді, ілюстрованій світлинами, проблемами ікон, як мистецького твору з однієї сторони та предмету культу – з другої. Ікона це також материальний предмет, що може знидуватися, а реконструктори та консерватори продовжують її існування у своїх майстернях. Про консерваторські діяння доповідала також міг Агата Мамонь з Krakova, яка представила також зібрани перекази про почитання Чудотворної ікони Божої Матері з Корчмина, якої вірних почитателів немає уже в Корчмині, бо їх виселено та переселено на схід, північ і захід.

Отець д-р Богдан Прах доповів про почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі та в Перемиській спархії. Ширше про це справу можна довідатися у деталях з книжки о. Б. Праха п. з. «Слава во вишних Богу. Під покровом Ярославської Богоматері «Милосердя Двері», Варшава 1996, яка пофіною появилася в друку.

У лискусії, яка мала місце після виголошених доповідей, переважила проблема українських ікон з території Надсяння, Лемківщини, Дискутантів, щавила, між іншим, їх долю після виселення Українців та після знищення багатьох церков на цій території уже після війни в мирний час. Пісумуючуши до частину наукової сесії, головуючий висказав подяку о. д-рові Б. Прахові за зорганізування такої конференції, яка має значення не тільки теоретичне, як доповнення наших знань про духовну культуру українського народу, про що перед кількома роками майже не говорилося, бо говорили про релігійний культ видав це дозволяла, а ця сесія дала можливість започаткувати наші дослідження та узагальнення в цій ділянці, яка важлива для повного та більш всестороннього пізнавання культури таожих українців, яким не було дозволено жити на рідній землі.

Наступного дня 17 серпня ц. р. відбулася друга частина ярославської наукової сесії, що відносилася безпосередньо до 400-ліття Берестейської унії, якої Юлій так вроночно діяльно проводиться в останні роки в Україні, в Польщі, в Римі та в інших країнах її місяця, де проживають українці, що визнають християнську тематику.

Ярославські святкування, пов'язані з 400-літнім ювілеєм Церковного з'єднання та з коронацією Чудотворної ікони Божої Матері «Милосердя Двері», в яких участь взяли найвищі достойники Греко-Католицької, Римо-Католицької та інших християнських Церков, у тому числі Української Автокефальnoї Православної Церкви, були зображені інтелектуальними зусиллями дослідників історії Української Церкви та інших провівів української культури, наукових співробітників університетів у Krakovі, Варшаві, Любліні та Львові. За зорганізування цих святкувань разом з підміткою науковими сесіями належить пітия політика ярославському пархові о. д-рові Богдану Прахові, а також доповідачам, дискутантам і пильним слухачам.

Михайло Лесів

(Закінчення з 3 сторінки)

Ярославська Божа Маті «Милосердя Двері»

Слова: о Василь Романовський

Милосердя двері, Діво Божа Маті,
Ми Твої діти прийшли Ти благати:

присві: Ти наша поміч, наша надія,
О Ярославська Маті Марі!

В наших всіх потребах душі і тіла,
Щоб наша молитва до Бога злетіла.

Ти наша поміч...

Поміч Твоя знана нам, Царине свята,
України ділям від тисячоліття.

Ти наша поміч...

У недугах тіла Ти поміч едина,
В непастях людських молити за нас Сина.

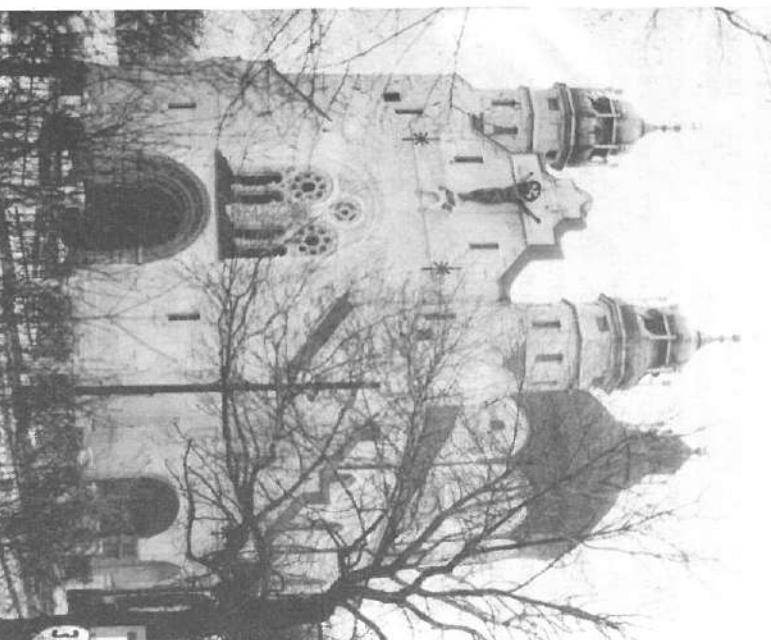
Ти наша поміч...

Гориеш всіх до себе, двері отвориши
До неба провалиши, від пекла спасаси.

Ти наша поміч...

Святкування 400-ліття Берестейської унії доверлилися двома визначними для історії нашої Церкви – Поліпі подіями – інтернацією митрополита Івана Мартина у Перемисьлі та коронацією Ярославської Богородиці в Ярославі. Три дні, що провели їх запрошенні гості та прочані поміж обома містами, настичені були пораз-то новими подіями і новими враженнями. Може зразу не ясне закрилося у свідомості, але пам'ять збереже все найважливіше. Вагомість пережитих подій одними напевно з плином літ.

Богдан Тхір

НАШ ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАРІЙ

ВЕРЕСЕНЬ

2.09.1856 – Народився Володимир Левицький (літ. псевдонім Василь Лукич), письменник і літературознавець, етнограф, культурно-освітній і громадський діяч, лісний член НТШ, почесний член товариства «Простіві», у 1890-97 рр. за його редакцією виходив у Львові літературно-громадський двотижневий журнал «Зоря» (орган НТШ), редактуван календарі «Просвіти», співпрацював з журналами «Друг» і альманахом «Дністрика», «Вагра», разом з І. Франком склав «Антологію Української поезії» (1881), автор нарисів про Т. Шевченка, редагував твори українських письменників, зокрема на Наддніпрянщині.

2-4.09.1916 – Бой Українських Січових Стрільців з російським військом на горі Лисона поблизу Бережан. **11.09.1876** – Помер Павлин Свєндельський (літ. псевдонім Павло Свій, Павлін Стакуровський та інші), польський і український письменник та культурно-освітній діяч, драматург і артист, учасник польського повстання 1863-64 рр., перекладав і популяризував у польській пресі твори українських письменників Ків-Класиків, видавав двомовний українсько-польський журнал «Słowo» («Село»), 1866-67), захоплюючись і популяризував творчість Т. Шевченка, 1861) устрічав прах Кобзаря і виголосив промову, безкоштовно викладав в Українській недільній школі.

17.09.1976 – На еміграції у Канаді помер Василь Лаба, греко-католицький священик і державний діяч, начальний духовник УГА у 1919-20 рр., у міжвоєнні роки митрат, соборний крилоцамни Львівської Митрополії Капули, лісний член НТШ, проф. Богословської академії у Львові, у 1943-45 рр. начальний

духовник лівізії «Галичина», після II світової війни у Німеччині, засновник і ректор Української духовної семінарії.

18.09.1956 – Помер Іларіон Свенцицький, філолог і мистецтвознавець, автор праць з історії слов'янських літератур і мов, історії мистецтва, історії культури й суспільно-політичного руху на Україні, етнографії, фольклору та ін. організатор Національного музею у Львові.

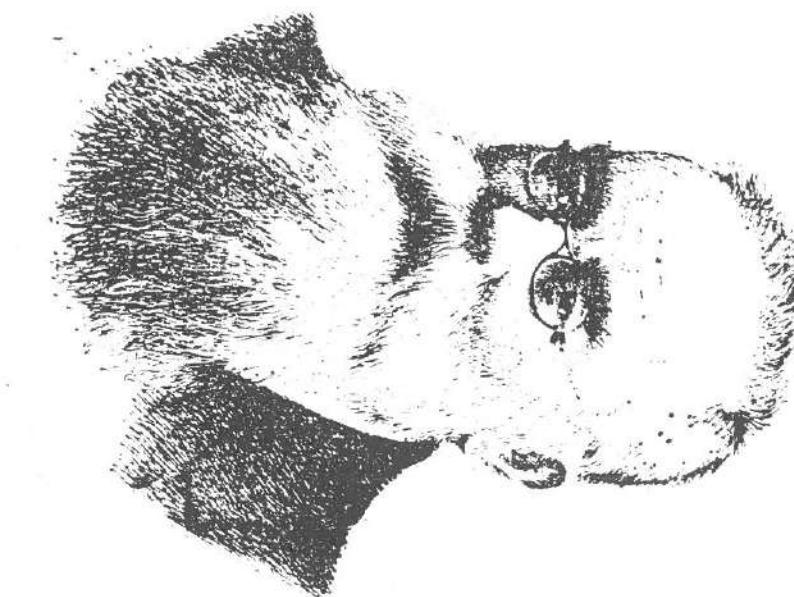
20.09.1846 – Помер Михайло Макаровський, вчитель, поет-романтик, родом з Полтавщини.

24.09.1816 – Народився Михайло Чайкій, педагог, перекладач, родом з Полтавщини, велику популярність здобув у 1920-тих рр., особливо на селі, був близьким до літературних організацій «Вашліт», і «Пролітфронту», формально до них не належачи, 1934 р. був заaslаний на Північ; після звільнення писав у межах офіційного курсу.

29.09.1866 – У Холмі в сім'ї учителя-славіста греко-католицької гімназії народилася Михайлі-Грушевський, історик світової стави, літературознавець, історик літератури, визначний організатор української науки, політичний діяч і публіцист, перший президент УНР, академік АН УРСР, АН СРСР, кервник секції історії УАН, автор «Монументальної праці» («Історія України-Русі») в 13-ти томах, що поряд з «Кобзарем» Т. Шевченка мала вирішальний вплив на формування самосвідомості української нації, автор понад 1800 наукових праць, з 1930 р. був зміщений працювати у Москві, помер 25 листопада 1934 р. у Кисловодську.

Зенон Боровець

1866 – 1934

* УКРАЇНА * УКРАЇНА * УКРАЇНА * УКРАЇНА *

Пам'ятник Спасителю

На початку липня, в день усіх українських святих, в селі Кернича на Городоччині відкрито пам'ятник Христу Спасителю, який приурочено до 400-ліття з'єднання Української Церкви з Все-лensькою Церквою.

Роботи над цим пам'ятником розпочалися під рік тому. Місцевий підприємець-менеджер Йосиф Галамай, за фахом будівельник, породившись із Василем Дзвоником, вирішив спорудити своїм коштом пей величний пам'ятник. Роботи виконувались якісно, а трудалисся тут переважно місцеві будівельники всіх професій. І бронзова велична скульптура Христа зараз прикрашатиме центр села, до речі, вперше в Україні.

Розділити радість, кернічан прихав список Юліан Ібур разом з іншими отцями архієпархії та собору св. Юрія, священики з сусідніх сіл, представники районної державної адміністрації.

«*Прийди до мене всі стомлені та обмежені із облегшу час*» (Мр. 11,28). Саме ці слова, що їх викарбувано на гранітному постаменті пам'ятника були лейтмотивом цієї радісної події.

Наукінці свята на всіх, хто брав участь у ньому, чекала приятна несподіванка, яку підготувили льотчики. З вертолітота вони висипали сотні живих квітів.

Потенційні вороги України

Найближчим часом головним зовнішнім джерелом загрози для України буде Росія. Вона

з країнами порадянського простору за співнарцісм, який можна назвати «реінтеграція із домінуванням Росії». Така думка українських політологів. На думку експертів, Росія вдаватиметься до різних способів тиску на сусідів: починаючи з економічних та етнічних і закінчуючи військовими.

Україна ж схилятиметься до коеоперативної незалежності. Якщо цей шлях оберуть і інші держави колишнього Союзу, то головною тенденцією розвитку порадянського простору буде подальша дезінтеграція країн, що аж ніяк не збагається з планами Росії. А тому, вважають експерти, незважаючи на результати президентських виборів у Росії, тиск на Україну посилюватиметься Росія, таким чином, (свідомо чи несвідомо) підштовхуватиме процес входження України до Свропи та зближення з НАТО.

Соціальну напругу, викликану негараздами переходного періоду, експерти вважають наймовірнішою причиною внутрішніх конфліктів, що можуть виникнути в Україні.

ВІДЗНАЧУЮЧИ СЛАВНУ РІЧНИЦЮ

Злається, українські політики запроваджують нові традиції відзначення славних дат. Так, на початку серпня велика група народних депутатів Верховної Ради, на віпанування п'ятої річниці незалежності, здійснила стрибок з парашутом на одному з київських аеропромів.

А у неділю, 18 серпня, народні обранці всіх рівнів, політичні діячі та священики здійснили спільнота на найвищу вершину України – Говерлу. Тут в основному встановлено 5-метрового пам'ятного знака було вмуровано капсулу з землею з усіх кінців нашої держави. Тут же відбулося Богослужіння та короткий мітинг, під час якого було підняття Державного прапору та прapor об'єднаної Європи. На жаль, святкування в повному обсязі – з концертом і фаєрверком пропести не вдалося. Завадила погода. У сходженні на Говерлу взяли участь такі відомі люди, як народні депутати Іван Плоп, Іван Засів, Святін Лукачов, Ярослав Кендзор, Левко Голухівський, Дмитро

Іншою внутрішньою обставиною, що впливатиме на безпеку України, політологи називають ісламський фактор. Вважають, що його вплив зростатиме одночасно із збільшенням чисельності татарського населення Криму.

Відомо, що вже сьогодні кримські татари наполагають на створення національної, а не адміністративно-територіальної автономії на півострові і висловлюють невдоволення політикою Києва щодо становища кримсько-татарського народу в Україні.

Одинаковий статус!

У серпні цього року в приміщенні Львівської міської Ради відбулась Всеукраїнська нарада участників II світової війни. З-поміж іншого у виступах делегатів ішлося про необхідність звернутися до уряду України з пропозицією застосування до групи ветеранів II світової війни вояків УПА, УГА та політів яків і репресованих, надати їм однакові права і привілеї. Учасники наради наполягали, що створення автономії на півострові є півострові і висловлюють невдоволення політикою Києва щодо становища кримсько-татарського народу в Україні.

З Канади о. Іван Шевів з Австралії. Останній був учасником бою під Бродами у складі УГА.

● До річниці незалежності у Львові відкрито новий комплекс пам'ятника Т. Шевченку. Бронзовий композиційний пам'ятник «Хвиля», яку з труднопам'ятними виготовили спіршу в Аргентині, а потім в Києві, нарепетовану на свое місце.

● У серпні матимемо ще одне свято. Указом Президента 2 серпня буде відзначатися як День Військового морського флоту України. Саме тоді в 1996 р. відбулися перші пірохомаспільні маневри на підходах до Чорному морю. А в другій половині серпня два українські кораблі – сторожовик «Гетьман Сагайдачний» та великий десантний корабель «Континент Ольшанський» відбули до берегів Америки. У вересні вони здійснять офіційний візит до військово-морської бази США – Норфолк. Під час візиту планується спільне навчання українських та американських морських піхотинців.

● Практичний крок до створення Лігака ХХІ століття зроблено у київському об'єднанні ім. Антонова. Тут починається робота над проектом 300-місного надзвукового лайнера нового покоління. В роботах беруть участь і спеціalisti NASA, «Boeing», «General electric» та інші провідні фірми США.

● Незважаючи на вкрай несприятливу погоду, Україна не буде мати клопотів із зерном – заявив прем'єр-міністр України Петро Лазаренко після відвідання південних областей. Половини державні засіки, є можливість до 3 млн. тонн збіжжя продати на експорт.

● На прийом у Марійському палаці Президент України вручив спортивнімен-олімпійським, що виступи за мужність». Спортивні отримали також високі державні премії, нагороди від спонсорів та медалі від квартир у Києві.

● Народний Рух України має намір продовжувати кампанію спрямовану на заборону Компартії. З ініціативи НРУ на сьогодні вже зібрано 2,5 млн. підписів на заборону КПУ.

● 6 липня п. р. від причалу Маріупольського яхт-клубу вирушив вперше в Україні в навколо 1000 морське одиноче плавання на вітрильні яхти «Леді Л» Іван Кириченко. Капітан сподівається проплатити двох років завітати до 23-х портів цілого світу.

зібрав та надіслав (яс)

Усім, хто проводив в останню дорогу

нашу кохану Маму

б. п. Анну Рацьку,

а особливо отцям – Тимотееві Феліцу ЧСВВ і Дмитрові Гарасому ЧСВВ, широ дякують

сина Микола і Олександр з родинами

.....

Запрошуємо відвідати Львівщину

Туристична фірма «Львів» до 400-ліття Берестейського з'єднання пропонує Вам мандрівки до визначних духовних святинь Західної України.

Орієнтовний план мандрівки:

- 1 день – Львів ХІІІ-ХV ст., музей старовинної зброй; 5 день – Львів ХІІІ-ХV ст., замок, Почаївський монастир;
- 2 день – Олеський замок, Почаївський монастир;
- 3 день – Львів XVI-XVIII ст., Личаківський цвинтар;
- 4 день – Стралецький, Крехівський та Жовківський монастири
- 5 день – Львів ХІІІ-ХV ст., музей під відкритим небом.

Група може замовити харчування і нічліп. Про приїзд просимо повідомити листовно не пізніше ніж за 25, телефонно – не пізніше ніж за 15 днів на адресу:

290000 Львів, вул. Академіка Сахарова, 27 кв. 106

Зенону Боровицько, або телефоном 63-95-19

(у відповідь час), просимо Олто Лучину.

.....

На огороження цвінтаря

у Корманичах пожертвували

1. Камінський Володимир (Міколайки) 40 зл.
2. Шмигельський Станислав (Ельблонг) .. 10 зл.
3. Вантула Е. та Височко І. (Люблін) 20 зл.
4. Скиба Марія (Свята Ілля) 50 зл.
5. Пашковський Р. (Вінниця Канада) 20 кан. дол.
6. Лесник Анатолій (Висок) 10 зл.
7. Красуцький Володимир (Байори) 10 зл.
8. Константинович Ірина (Срібок) 20 зл.
9. Гломбаш Олександр (Байори) 10 зл.
10. Чучко Іван (Висок) 10 зл.
11. Дароська Ірина (Висок) 10 зл.
12. Шурко Стефанія (Висок) 10 зл.
13. Тимонко Юлія (Вільчин) 5 зл.
14. Паславська Ольга (Байори) 10 зл.
15. Радавець Зинонія (Висок) 10 зл.
16. Карпинська Юлія (Байори) 10 зл.
17. Баховський Володимир (Срібок) 10 зл.
18. Пучко Осип (Вільчин) 10 зл.
19. Дацько Роман (Львів) 30 ам. дол.
20. Дацько Володимир (Львів) 20 ам. дол.
21. Скиба Богдан (Львів) 25 ам. дол.
22. Гринин Олег (Львів) 25 ам. дол.
23. Дацько Р. (Сокільники, р-н Пустомити) 10 ам. дол.
24. Сулига Володимир (Сокільники) .. 50 ам. дол.
25. Салагай Текля (Сокільники) 25 ам. дол.
26. Дацько Ярослав (Сокільники) ... 12,5 ам. дол.
27. Кіндзер Ярослав (Сокільники) 10 ам. дол.
28. Кіндзер Ярослав (Сокільники) ... 10 ам. дол.
29. Дацько (Байори) Стефанія 5 ам. дол.
30. Сулига Анатолій (Сокільники) 5 ам. дол.
31. Сулига Ярослав (Сокільники) 5 ам. дол.
32. Салагай Назар (Сокільники) 5 ам. дол.
33. Салагай Петро (Сокільники) 10 ам. дол.
34. Гринин Анна (Сокільники) 2,5 ам. дол.
35. Товарицький Петро (Зимна Вода) 10 ам. дол.
36. Товарицький Павло (Зимна Вода) 10 ам. дол.
37. федіаш Захар (Зимна Вода) 10 ам. дол.
38. федіаш Анастолій (Зимна Вода) 10 ам. дол.
39. Товарицький Іван (Зимна Вода) ... 10 ам. дол.
40. Буріцько Зиновія (Зимна Вода) 10 ам. дол.
41. Пикульський Петро (Зимна Вода) 50 ам. дол.
42. Цимбала Анна (Зимна Вода) 5 ам. дол.
43. Кінап Мирослава (Зимна Вода) 5 ам. дол.
44. Фелаш Михайл (Зимна Вода) 5 ам. дол.
45. Крок Мирон (Зимна Вода) 5 ам. дол.
46. Левов Анна (Ольшинка б/Корш) 100 зл.
47. Покитко Ю. (Романково б/Венгожево) 100 зл.
48. Парасфія Венгожево 135 зл.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо!

Полад Володимир Пайтас

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місяцник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія:

о. синодел д-р Євген Пономарчук, Богдан Тхір - секретар редакції, Любомир Тхір (пг), Дарія Гаврилів -

- технічна редакція.

Погляди авторів публікацій не завжди склаються з точкою зору редакції.

Матеріалів не замовлені не відсилаємо. В опрацюваннях винадах застерігаємо собі право виправити і скорочувати

авторські тексти. Матеріали до публікації просимо вислати у машинописах, або у чітких рукописах.

* ВАРТО ПРИДБАТИ І ПРОЧИТАТИ *

1. **Житті і смерть полковника Коновалця** – Ціна 5 зл.
2. **Український альманах**. Книга-календар на 1996 р. вмішає добірку статей і художніх творів написаних та лячів у Польщі. Є своєрідним записом, хрестиком діяльності української громади. Ціна 12 зл. ред. проф. С. Козака. Ціна 8 зл.
3. **Варшавські українознавчі записи** – ч. 2, під Вініка Іоностратом Біблія. Ціна 8 зл.
4. **Літопис УПА** – 9 том «Українська Головна Визвольна Рада». Ціна 9 зл. 19 том – «Група УПА Гөєрля – сномік, статті», Ціна 9 зл. 23 том – «Медична оніка в УПА». Ціна 9 зл.
5. **«Bieszczady»** – Słownik historyczno-krajoznawczy cz. 1 «Gmina Lutowiska», 495 стор. Ціна 25 зл. Тверда обкладинка. Ціна 15 зл.
6. **Ukraincy w Polsce 1918-39** – Oświata i szkolnictwo. Марко Сирник. 186 стор. Ціна 5,50 зл.
7. **«Повстанські молитви** – Propalam'jana книга вільних на полі слави. Євген Місцило. 402 стор. Тверда обкладинка. Ціна 15 зл.
8. **Повстанські молитви** – Słownik historyczno-krajoznawczy cz. 1 «Gmina Lutowiska», 495 стор. Ціна 6 зл. 50 гр.
9. **Ukraincy w Polsce 1918-39** – Oświata i szkolnictwo. Марко Сирник. 186 стор. Ціна 5 зл.
10. **Історичний контекст укладення Берестейської угоди і перші поуміння покоління** – Матеріали перших «Берестейських читань». 187 стор. Ціна 6 зл. 50 гр.
11. **Ukrainińskie tropem polskich pisarzy XIX i XX w.** – W. Wasylenko. Книжка вміщає листи відомим письменникам Польських пов'язаних з Україною. 150 стор. Ціна 9 зл.
12. **Metropolita A. Szepietowski. Materiały z sesji naukowej pod red. T. Stegnera.** 148 стор. Ціна 8 зл.

Слава Ісусу Христу!

Львів, 25 серпня 1996

Слава Ісусу Христу!
Гурово-Лавацьке, Польща

Мені приємно повідомити Вас, що в Архікатедральному Соборі св. Юра у Львові успішно проходять реставраційні роботи. І в цьому заступа вірихи нашої Української Греко-Католицької Церкви. Я з гордістю відзначаю, що усі ми спричиняємося до відновлення Собору. Звідусль українці складають поклонів на ремонт, багато сприяє нам преса як в Україні, так і в діаспорі. Усі усвідомлюють важливість і символічності цього заходу.

Адже ж Архікатедральний Собор св. Юра – одна з найкрасіших барокових пам'яток Європи, що гармонійно вплетена у вінок церковно-архітектурних ансамблів України. Він будувався й оздоблювався греко-католицькими митрополитами та єпископами протягом XVIII ст.

Не залишилися байдужими до заклику допомогти Собору вірні нащої Церкви у Польщі. Укінно прошу Валшу Редакцію надрукувати листу жертводавців реставрації Собору св. Юра у Львові із запевненням, що його душпастири у своїх молитвах згадуватимуть багдійників, а відреставрований Собор приматиме вірних, потребуючих Божої ласки.

3. **Архієрейським благословенням,**

+ Юліан ГБУР
Єпископ-Помічник Львівський
Парох Архікатедрального Собору св. Юра

Владика Іван Мартиняк, Митрополит Перемисько-Варшавський 300 ам. дол.

Отець Митрат Іван Яремін 100 ам. дол.
Отець Крилоц. Михайло Вудкевич 100 ам. дол.

Парафія Гданськ 805 зл.

Парафія Циганок 920 зл., 10 ам. дол.

Парафія Ельблонг 1160 зл.

Парафія Пасленк 945 зл.

Парафія Пасленк 620 зл.

Парафія Гданська 300 зл.

Парафія Супі 110 зл.

Парафія Оструда 700 зл.

Парафія Лепіково 1360 зл., 10 ам. дол.

50 кан. дол., 10 DM

Адреса редакції: «ВЛАОНОВІСТ», ul. Chopina 17, 11-220 Górowo Iławskie.

Konto bankowe: Redakcja «WŁAŃOWIST», Bank Spółdzielczy w Górowie II, O/W BGŻ Olsztyn Nr 951429-635-2714
Передплату можна оформити безпосередньо в редакції.

Редакція

Отно міграції ПЕТРОВІ КРИКУ

3 нагоди ювілею

Сердечно дякуємо Отцям Парохам, Сестрам Служебницям та опікунам з Ольштина, Гурово-Лавацького, Бранева, Лелькова, Пененжна, Мронгова, Пасленка, Ельблонга, Дзежгоня, Гданська і Циганка, які послрияли приїздові літей на напут «Малу Сарепту».

Дякуємо усім за фінансову допомогу, а зокрема парафіянам з Ельблонта, п. Лілії Дембіцькій, п. Прині Божик, п. Мстиславові Білій, панству Шмігельським, п. Анні Орисяк з Бранева, п. Коштік з Гданська, парафіянам з Циганка, Стени, Маженіна, Осташева за допомогу у підготовці діячої зустрічі.

Хай Господь благословить Вам і лопомагає у Вашому житті!

Сестри Василіянки